

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

VII Regnu[m] Austrasianum Dagoberti. Bellum in confiniis inter eum &
Theodericum Regem Neustriae & Burgundiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

quo aliud D. Thomæ sacrum cœnobium Scotis accipiendis ab eodem intra urbem Argentoratensem collatum esse tradit ex veteribus schedis Coccius. Guillimannus de Episcopis Argentinensibus, eius operâ, ait, & auctoritate constructum Argentinæ Scotis monachis & peregrinis primò diuersorium, siue hospitale, (ut vocant vetera monumenta legum) post etiam templum in honorem D. Thomæ Apostoli, quod postremò in collegium Canonicorum conuersum, multis viris egregiis quondam refertum, & unde nonnulli Episcopi sumpti. Hæc ibi. Potuit initio S. Florentius in Haselacensi cœnobio, in quo sepultus est, Scotos etiam monachos admisisse.

Translato ad Haselacenses S. Florentij cœnobitas Kirchemio, DAGOBERTVS Rex aut habitauit Argentorati, vbi in palatio regio Lotharius Imperator, eiusque frater Ludouicus Rex Germaniæ signarunt diplomata, à Guillimanno edita lib. I de Episcopis Argentinensibus cap. 5, aut certè ad regnum Austrasiorum, de quo iam agemus, administrandum tunc fuit euocatus.

V I I

Regnum Austrasianum DAGOBERTI. Bellum in confiniis inter eum & Theodericum Regem Neustria & Burgundia.

VAcuum annorum XL interuallum in Annalibus Chronicisque Regum Francorum repertum, alto silentio inuoluit regnum Austrasiorum à Dagoberto aliquot annis administratum: quod tamen adstruunt genuina diplomata, aliaque antiquorum scriptorum sincera monumenta.

M 2

Occiso

Occiso Childerico, gratissimo Austrasii Rege, Vulfoaldus eius etiam apud Neustrios Maior-Domus per fugam vix euasit, & ad Austrasios reuersus est. Theoderico dein à Neustriis Burgundisque ad regnum reuocato, Austrasij, ab his eorumque Rege auersi, Chlodoueam quemdam, qui Chlotharij III credebatur filius, sibi Regem constituunt, & Ebroinum, olim eiusdem Chlotharij Maiorem-Domus, illius palatio præficiunt, famâ diditâ ad maiorem regni huius securitatem, Theodericum mortuum esse. Verùm Ebroinus spiritu superbiæ tumidus, flagitiorum sociis adiunctis in Neustriam irrupit, ac pristinam, vt diximus, apud Theodericum dignitatem recuperauit. Tunc, inquit Vrsinus in Vitâ S. Leodegarij, *Rector palatij & Maior-Domus effectus, cogitare cepit de vlciscendis inimicis, qui eum habere Subregulum noluissent. Itaque instar leonis rugientis per Francorum terras rugitus eius insonuit: cunctiq; qui olim aduersus eum egerant, qui tamen eadem effugere potuere, fugæ præsidia captarunt.* At Austrasij, perspectis Ebroini insidiis, reiectoque Chlodoueo, quem is falsò Regem statuerat, videntur legitimum regni Austrasiorum hæredem euocasse DAGOBERTVM II, S. Sigeberti filium, cuius mater Imnechildis ad ea vsque tempora superstes pro Childerico regnum hætenus præclare administrârat. Et hac ratione DAGOBERTVS, qui Alfatia finitimisque ditionibus solùm potiebatur, videtur ab Optimatibus oblatum patris Sigeberti regnum, id est, totam Austrasiam potius accepisse, quàm armis ac vi bellicâ subegisse. Quod factum esse labente anno DC LXXX arbitramur. Hoc noui belli Austrasios inter & Neustrios excitandi semen fuit: quod annis sequentibus à Regibus Theoderico & DAGOBERTO gestum est. Non tamen eas obtinuisse provincias videtur DAGOBERTVS, quæ trans Ligerim sitæ,
olim

olim ad Reges Austrasios pertinebant.

Colitur xx Septembris S. Salaberga Abbatissa, antea bis nupta: Ricranno primùm, quo post duos menses mortuo, etsi inter sanctimoniales montis Vosagi reliquam agere vitam præoptabat, tamen, ne Rex DAGOBERTVS I offenderetur, data est à Gunduino patre, Blandino, cognomento Bafoni, Principi aulæ regiæ, coniux: cui & genuit duos filios, Eustasium, intra pueriles annos defunctum, & S. Balduinum, ac tres filias, Saretrudam, Ebanem & S. Austrudem. Verùm marito dein ad vitam sanctiorem conuerso, liberisque Deo sacratis, religionis vestem assumpsit, vti legitur in Vitâ eius MS. quam habemus ex codice Longpontico à Nicolao Belfortio descriptam, cuius partem edidit Andreas Chesnæus tomo 1 Scriptorum historiæ Francorum paginâ 647, quam auctor coætaneus inscripsit S. Austrudi Abbatissæ, eius filia, quæ illi, inquit auctor, *in curâ & regimine Sororum processu temporis, cunctâ annuente cateruâ, successit. Quæ hæctenus Christo auspice, diuinis pollens privilegiis, nunc superest.* Hæc auctor ille, qui dein bella inter Theodericum & DAGOBERTVM in confiniis vtriusque regni gesta ita narrat.

Cænobium puellarum in suburbio Lingonica urbis in hereditate vel successione paternâ conatur extruere. Ad quod opus peragendum venerabilis VValbertus solamen, artificesq; ac viros industrios præbuit atque commisit. Qui locus licet Austrasiorum finibus immi-neret, vicinus tamen Burgundia erat, distans à Luxouio monasterio, paullo minùs millibus quadraginta. Ibiq; adunatis centum, seu amplius, tam ex nobilium liberis, quàm ex proprio officio puellis, illum Christo Domino dicauit. Sed cum iam pars maxima fabrica monasterij instructa esset, cæpit famula Christi præsaga, utpote Spiritu Dei repleta, sagaci cum viro trutinare animo, non esse in eodem loco puellarum cænobium tutum, nihilq; stabilitatis habere mu-

nitio*n*isq*ue* locum. Nam licet barbaries procùl abesset, Regum tamen limitibus hinc inde admixtis, periculi indicium futuris temporibus erat: quod periculum nos deinceps vidimus. Denique nuper ciuile bellum inter Reges Francorum THEODERICVM & DAGOBER-TVM circa illos fines est actum, loca vicina quoque depopulata, agri, ville, ædes, & ipsa, quod grauius est, Sanctorum corpora igne sunt cremata. Vnde liquidò patet diuino eam Spiritu fuisse imbutam, quæ pridem anticipauit discrimen.

Hæc Acta illa & MSS. & vulgata à Chesnæo, cum illustri rerum dictarum comprobatione, nec minore nostræ Chronologiæ consensu. S. Salaberga tempore Dagoberti Regis nupta, liberos quinque marito peperit: thoro seiuncta, dictum cœnobium in suburbio Lingonensi cœpit extruere, sed, vt auctor Vitæ habet, *prohibus* antè Deo *sacris*, & *religionis veste accepta*. Qui eam in extruendo monasterio adiunxit S. Walbertus, Luxouienfis Abbas, dedit etiam S. Theofridum primum Abbatem Corbeiensibus, postulante S. Bathilde Reginâ illius fundatrice. Verùm eo dein loco relicto, *Laudunum* migravit Salaberga, ab vrbis illius Episcopo Attelano benignè excepta. Fuit hic Episcopus cùm Chuniberto Colonienfi, Gisloaldo Viridunenfi & Theofrido Tullensi, in concilium adhibitus à S. Sigeberto Rege Austrasiorum, quando hic extructis à se monasteriis Stabulao & Malmundario vicinas siluas & alia circumquaque loca donauit, cùm istic S. Remaclus, relicto Episcopatu Traiectensi, Abbas præesset, post annum 10CLX, vt alibi demonstrauimus. In extructo tunc Lauduni monasterio, *intra exigui temporis spatium*, inquit auctor Vitæ, *adunatae ibi sunt plus minus trecenta famule Christi*: interque eas *Odila*, nupta Leudino, cognomento *Bodoni*, fratri seniori S. Salabergæ, qui *incisâ cesarie*, monachi agebat officium, dein *Tullensem* adeptus Episcopatum

scopatum est: cui Eborinus successit, quem supra diximus cum S. Numeriano Episcopo Treuirensi tempore Childe-rici Regis vixisse. Mortuâ S. Salabergâ, successit, ex eius designatione, filiarum iunior S. Austrudis, annostum viginti nata, post fugam nuptiarum Deo sacrata: vti traditur in Vitâ S. Balduini fratris, VIII Ianuarij. Fuisse S. Balduinum Archidiaconum Seculphi Laudunensis Episcopi, ac videri temporibus Ebroini interfectum esse, eiusque funeri S. Anstrudem Abbatissam interfuisse, ibidem diximus. Successit Seculpho Omatarius Episcopus Laudunensis, cui, vnâ & S. Anstrudi Abbatissæ, & Salabertæ, inscripsit Vitam S. Salabergæ auctor coæuus, vt quæ narrat ciuilia bella Regum Theodorici & DAGOBERTI, non potuerit non accuratè nosse. Omittitur hic *Omatarius* à Claudio Roberto, nisi forsitan is sit, quem *Madalgarium* appellat, aitque sedisse tempore *Pippini Principis*: Pippinum autem ab anno 10CLXXXVII Maiorem Domus apud Austrasios fuisse constat.

VIII

Diploma monasteriis Stabulao & Malmundario à DAGOBERTO anno IV regni Austrasiani, Chr. 10CLXXXIV signatum.

INter illustriora monasteria à S. Sigeberto patre DAGOBERTI extructa, eminent Stabulao & Malmundarium, vt dictum ad illius Vitam Kalendis Februarij. DAGOBERTVS, factus Austrasiorum Rex, eisdem monasteriis donationem à patre suo factam confirmauit. Cuius hâc tabulas adiungimus,